

Verslag De zestig van Texel - Eddy Spreuwers

Vorig jaar na de marathon van Rotterdam voelde ik me zeer goed. Hoewel een tijd van 4:03 uur voor mij nou niet direct de snelste was, had ik wel erg lekker gelopen en kwam ik fris over de finish. Daar was ik erg tevreden over. Toen ik een dag later zag, dat de inschrijving van de 60km van Texel zou sluiten, heb ik me in een vlag van "jeugdige overmoed" ingeschreven.

Op de hals halen

In de dagen daarna vroeg ik me af wat ik me nu weer op mijn hals had gehaald. Maar goed, het was wel een stiekeme wens geweest om dit ooit eens te doen. Dus ik besloot ervoor te gaan!

Ik mag graag lange stukken lopen dus waarom niet een stukje verder trainen op zaterdag? Ik had geen schema maar heb er zelf een opgesteld zodanig dat ik bij de Two Rivers Marathon 42 km en bij de krokusloop een 50 km deed. De Two Rivers Marathon ging uiteindelijk niet door maar bij de LGH Krokusloop heb ik de 50 km vol kunnen maken.

Het werd uiteindelijk 25 maart en ik vertrok samen met mijn vrouw Mirjam naar Texel. Het was echt supermooi weer. Zaterdag gingen we even het loopshirt halen bij de Stayokay jeugdherberg waar ook de finish zou zijn. 's Middags nog gezellig met Esther Griffioen en Marcel Zwezerijnen, die er ook waren, koffie en een pilsje gedronken. Mirjam en Marcel zouden er samen een heerlijke fietstocht van maken waarbij zij ons begeleidden! Esther zou ongeveer 40 km gaan lopen. 's Avonds aten we uiteraard pasta bij de Stayokay. We spraken met de organisator die ons de medaille liet zien die dit jaar voor de eerste keer voor de 60 van Texel was gemaakt. Voorheen was er nooit een medaille... Ik zei dat ik voor die mooie medaille de eindstreep wel wilde halen.

Nerveus...

Na een slechte nacht (blijkbaar toch nerveus voor de tocht) werd het dan eindelijk ochtend. Bij de start ontmoette ik een collega en natuurlijk Esther. Het weer leek eerst wat minder maar de zon verscheen al snel en bleef de hele dag volop schijnen. Dus het jasje ging al snel uit en niet meer aan.

Uitlopen

M'n plan was om de 60 km in ieder geval uit te lopen. Dus rustig tempo en ff pauze bij elke verzorgingspost. Maar de route die 2x over het strand ging was zwaar en het tempo was daarmee nog rustiger dan ik had berekend. Geen paniek, het was supermooi weer en de route was erg mooi, strand, bos, weer strand, natuur, duinen, en mooie paden.

Na 35 km wind tegen kwamen we vlakbij de vuurtoren op het keerpunt. Dat was wel een opluchting. Vanaf nu hadden we wind mee. Ik telde langzaam af naar 40, 45, 50 en begon er toen in te geloven dat het zou gaan lukken.

Het was nog steeds supermooi weer en Mirjam fietste mee over de dijk langs de Waddenzee. Nu begon m'n hamstring op te spelen. "Oei, als het me maar niet erin schiet", dacht ik. Ik wilde niet het risico lopen dat ik niet verder zou kunnen en wandelde daarom elk klimmetje omhoog.

Rond de 50km ben ik ook nog enkele malen kort gestopt om m'n hamstring even te masseren. Met nog maar 10 km te gaan liep ik in een gestaag tempo door tot de 55km. Het was aangegeven met een groot bord met 5 erop. Nog maar 5 km te gaan! Daar werd ik heel blij van!

Stem van de organisator

Helaas waren de laatste 5 km toch nog behoorlijke geaccidenteerd en moest ik nog een paar keer wandelen. Gelukkig hoorde ik al van ver de stem van de organisatie door de luidsprekers en dit hielp me door de laatste kilometer.

Zeer moe maar voldaan kwam ik na 7 uur en 7 minuten over de finish. Het was gelukt! Het was zo'n mooie route en ik heb zo genoten dat ik over 2 jaar er opnieuw voor ga! Het is gewoon de Berenloop in het kwadraat!

